

ikke villet foreslaae aldeles bestemte Regler om dette Forhold; vi have alene villet give en Antydning i en bestemt Retning, nemlig af, at her foreligger et Forhold, som vistnok ikke ganske tør forbigaaes, men hvor man dog hellere bør, saavidt muligt, lade det berøve ved det moralske Ansvar, end søge at give bestemte juridiske Regler. Aldeles at undlade at omtale dette Forhold, forekom os imidlertid ikke tilraadeligt, thi Thinget maa vistnok sige sig selv, at det har et naturligt Kald, en naturlig Opfordring til ikke at være aldeles ligegyldigt ved den Maade, hvorpaa ethvert enkelt Medlem opfylder sine Pligter. Thinget kan ikke letteligt opgive sin Ret til Tilsyn i denne Henseende, allerede af den Grund, at ingen Beslutning kan fattes, med mindre over Halvdelen af Thingets Medlemmer ere tilstede og vedtager den.

Alberti: Begyndelsen af § 41 udtaler, at Thingets Møder ere offentlige. Herimod kan jeg tilvisse ikke have Noget at indvende, og det allerede af den Grund, at Grundlovens § 69 sanctionerer denne Sætning, med de 2 Indskrænkninger, som ere nærmere anførte i Udkastets § 41. Men naar det derpaa hedder i § 42: „Aldgangen til offentlige Møder ordnes af Formanden“, saa forekommer denne Bestemmelse mig ikke at være tydelig. Det kan være, at Meningen heraf er, at Formanden kun skal have et Polititilsyn med Tilhørerpladserne; men i saa Henseende troer jeg, at Bestemmelsen er overflødig, idet det herom Forordne indeholdes i § 3, hvor der siges, at Formanden vedligeholder god Orden i Thinget. Det er meest af Hensyn til vor parlamentariske Fortid, at denne Bestemmelse i Ud-

kastets § 42 forekommer mig lidet ussælsk. Saalænge Stænderforsamlingen eksisterede, vare Forhandlingerne altid hemmelige; kun i Stændernes sidste Tid kunde Enkelte, som havde Billeter, komme ind og overvære Forhandlingerne. Saalænge den grundlovgivende Rigsforsamling var samlet, var den kun halv offentlig, thi for at komme paa den ene Halvdeel af Tilhørerpladserne, skulde man være forsynet med Afgangskort, hvortil Bekjendtskab med Rigsdagsmandene' udfordredes. Under disse Dages Forhandlinger seer jeg paa den ene Halvdeel af Tilhørerpladserne Folk, medens den anden Halvdeel er meget sparsomt besat. Hvori Grunden ligger skal jeg ikke nærmere gaae ind paa at undersøge, men jeg troer, at det er ussælsk at gjennemføre Grundlovens Bestemmelser, at Thingets Møder skulle være fuldkommen offentlige. Jeg skal, for at der ikke i saa Henseende skal opstaae nogen Misforstaaelse i Fremtiden, tillade mig at forbedre mig det Ændringsforslag, at Begyndelsen af § 42, hvor det hedder: „Aldgangen til de offentlige Møder ordnes af Formanden, udgaaer. Jeg mener, at den Maade, hvorpaa Aldgangen til Thingets Møder har været ordnet i foregaaende lovgivende Rigsforsamling, ikke har været hensigtsmæssig, thi jeg kan i Sandhed ikke forstaae, hvorfor der skal uddesles Billeter til Thingets Medlemmer, som ved at møde her, vilde faae at høre, hvad der passerer. Jeg kan endnu mindre forstaae, hvorfor ved et saa indskrænket Antal Tilhørerpladse som her i Salen, Tilhørerne skulle være forpligtede eller henviste til Venstrebekjendtskab, for at komme ind og høre de Forhandlinger, som Folkets Repræsentanter pleie.